

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Gemeinschaft in Deutschland e.V.

Nr. 3 (536)

Rugsėjis/September 2010

PROF. EGIDIJUS ALEKSANDRAVIČIUS:

„Nustokite prie vaikų blogai kalbėti apie Lietuvą“

**„DRAUGYSTĖS TILTAS“ JUNGĖ
JAUNUOSIUS EUROPOS LIETUVIUKUS**

Vokietijoje įvyko jau šeštasis Europos
lituanistinių mokyklų sąskrydis

**FRANKFURTO MIESTELĖNU
DĖMESIO CENTRE - LIETUVA**

Pirmąjį kartą Frankfurto miesto
šventės šalimi-viešnia tapo Lietuva

**„EUROFESTIVALYJE“ - TIKRA
TARPKULTŪRINĖ ATMOSFERA**

Rennhofo parke vyko trečias muzikos
festivalis „Eurofestivalis 2010“

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės ir
Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos
kraštų valdybų pirmininkų
suvažiavimas 2

Europos liuanistinių mokyklų
suvažiavimas „Draugystės tiltas“ 3

Frankfurto gatvės šventės valstybe-
viešnia tapo Lietuva 4

„Eurofestivalis 2010“ – Vasario
16-osios gimnazijos labui 5

E. Aleksandravičius: „Nustokite prie
vaikų blogai kalbėti apie Lietuvą“ 6

Mūsų apylinkėse 9

Vasario 16-osios gimnazijoje 12

Jaunimo gretose 14

Mirusieji 15

Renginiai | Skelbimai | Žinios 15

„Lietuvą be sienų kurkime kartu“

Šiemet, kaip ir kiekvieną vasarą, Lietuvoje susitiko aktyvūs lietuvininkai iš viso pasaulio aptarti svarbiausius užsienyje gyvenančių lietuvių klausimus.

Susirinkusiuosius LR Seime į Pasaulio Lietuvių Bendruomenės ir Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos kraštų valdybų pirmininkų suvažiavimą liepos 29-30 dienomis pasveikino LR Seimo pirmininkė I. Degutienė bei užsienio reikalų ministras A. Ažubalis. Suvažiavimo metu buvo diskutuojama apie glaudesnio bendradarbiavimo tarp pačių bendruomenių bei tarp jų ir Lietuvos atsaikingų institucijų būtinumą. Daug kritikos strėlių sulaukė buvusio Tautinių mažumų ir išeivijos departamento reorganizacija. Vis dar nesuaktyvinamas „Pasaulio Lietuvis“ žurnalo platesnio skaitytųjų rato būrimas. Kalbėta apie archyvų, ypač bendruomenių įkurtų po karo, išsaugojimą. Priimtos rezolucijos dėl LR pilietybės išsaugojimo visiems lietuvių kilmės asmenims, dėl užsienio lietuvių ryšių su Lietuva gerinimo, dėl užsienio lietuvių projektų paraiškų svarstymo komisijos ir dėl elektroninio balsavimo, kuris palengvintų ir paskatintų aktyvesnį užsienio lietuvių dalyvavimą Lietuvos viešajame ir politiniame gyvenime.

Vokietijos Lietuvių Bendruomenę susitikime atstovavo VLB Valdybos narys Gintaras Ručys. Pateikiame keletą minčių iš prelegento pranešimo:

„Analizuojant pranešime prasytą atsakyti klausimą „Ko mes, t.y. Vokietijos lietuviai, pageidaujame iš Lietuvos“ drįstu teigti, jog tikėtis ko nors iš Lietuvos, reikiama pirmiausiai tikėtis ko nors iš savęs paties. Jei suprasime, ir kai suprasime, kad Lietuva yra nedaloma socialinė, kultūrinė ir, žinoma, geografinė prasme, tuomet „ko nors pageidavimo“ iškėlimas taps savaime suprantama sąlyga – kažko tikėdamasis iš Lietuvos pirmiausiai turiu žinoti, ko aš pats, būdamas tos Lietuvos sudedamąja dalimi, galiu tikėtis iš savęs ir ką pats pajėgiu nuveikti.“

„Ne visi iš Lietuvos išvyko pučiant šiltam pietų musonui, užsimetus ant pečių turistinę kuprinę. Dar daugelio atminty išvyka iš Lietuvos prisimenama kaip kelionė per gilią ir speiguotą žiemą. Vieniems svetimi kraštai netrukė, o net ir padėjo kurti ir puoselėti lietuviybę, kitur gi tik slasplošomis lietuviškai prabilti buvo galima. Kokie skirtingi esame savo patirtimi būdami skirtinguose kraštuose ir kokie lygūs esame savo Tėvynės akivaizdoje, t.y. vieni kitų akivaizdoje! Mus visus, esančius ne Lietuvoje (teisingesnė formuliuotė būtų: „ne taip dažnai esančius Lietuvoje“), jungia mūsų darbai ir pastangos išlikti savo Tėvynės vaikais – ir nesvarbu, ar aktyviai veikiant lietuviškose organizacijose, ar dainuojant lietuviškas lopsines savo vaikams. Visos šios pastangos yra neatskiriama tautos istorijos ir virsmo dalis. Ir, kad jos nenuveiktų veltui, reikalinga visų mūsų ištiesta ranka – ranka, ištiesta vienas kitam. Susikalbėjimas ir vienas kito supratimas kaip niekada anksčiau reikalingas šiandien, kuomet iš Lietuvos svetur vis dažniau išvykstama naiviai vejojantis šiltą musoną...“

„Pageidavimas iš Lietuvos – tai pageidavimas vienas kitam, tai bendras sutarimas dėl lietuviškos veiklos, lietuviškumo išsaugojimo ir savo šalies reprezentavimo, religinių bendruomenių būrimo, švietimo ir t.t. Ateities darbai ir toliau priklausys nuo susikalbėjimo, vienas kito supratimo. Lietuvą be sienų kurkime kartu!“

VOKIETIJOS LB VALDYBOS „INFORMACIJOS“

Redaktorė Agnė Ručytė
Lorscher Str. 1
D-68623 Lampertheim
Tel.: 06256 859818
Fax: 06256 8599015
redakcija@bendruomene.de

KVIEČIAME AUKOTI „INFORMACIJOMS“!

Banko sąskaita:
Deutsche Bank Weinheim
BLZ 670 700 24
Konto-Nr. 581 7978

Verwendungszweck: auka Informacijoms
Išrašome aukų pažymą.

VLB Valdybos „Informacijas“
galite skaityti internete adresu
www.bendruomene.de

Dėl reklamos „Informacijose“ ir
VLB interneto svetainėje
kreipkitės adresu
reklama@bendruomene.de

Viršelyje:

Vasario 16-osios gimnazijos
mokiniai atstovauja Lietuvą
Frankfurto miesto šventėje
„Schweizer Straßenfest“,
2010 m. birželis.

Nuotrauka Martyno Tschischausko

„Draugystės tiltas“ jungė Europos lituanistines mokyklas

Visą pirmąjį liepos savaitgalį Rennhofo pilies parke – improvizuotos Žalgirio mūšio kovos, diskusijos apie lietuvių tautinę tapatybę, lituanistinių ugdymą užsienyje bei žaidžiančių moksleivių klegesys ir juokas. Jau šeštą kartą lietuviškų savaitgalinių mokyklėlių bendruomenės rinkosi į „Draugystės tilto“ šventę.

Renginio idėja gimė Švedijoje, kur pirmasis lituanistinių mokyklėlių sąskrydis vyko 2005 metais, Stokholmo „Saulės“ lituanistinėje mokykloje. Praėjusių metų šventė vyko Jungtinėje Karalystėje, o šiais metais antrą kartą atkeliauja į Vokietiją. Čia jau 2007 metais buvo organizuotas trečiasis „Draugystės tilto“ sąskrydis. Vokietijos Lietuvių Bendruomenė, įsikūrusi Romuvos sodyboje, Rennhofo pilyje, šalia kurios ir Vasario 16-osios gimnazija bei erdvas parkas, neleidžia žlugti šiai šventei ir tęsė „Draugystės tilto“ tradiciją.

Pagrindinis sambūrio tikslas – aptarti užsienyje gyvenančių lietuvių vaikų (ir vaikų iš mišrių šeimų) švietimo aktualijas, pasidalyti pedagoginio darbo patirtimi, plėtoti Europos šalių lietuvių bendruomenių ryšius, inicijuoti ir įgyvendinti bendrus projektus.

Renginį organizavo aktyvūs Vokietijos Lietuvių Bendruomenės nariai, lituanistinių mokyklėlių pedagogai, Vasario 16-osios gimnazijos mokytojai, Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos atstovai. Prie organizacinio darbo prisidėjo ir Šveicarijos lietuvių bendruomenė.

„Draugystės tilto“ sąskrydžio vadovė Dalia Henke pažymėjo, jog turėjo labai mažai laiko suorganizuoti renginį, ilgą laiką tvyrojo nežinomybė, ar apskritai jis įvyks. „Džiaugiuosi, kad šventė įvyko, gausiai susirinko svečiai: buvo daug vaikų, nemažas būrys tėvelių, mokytojų ir įdomi bei spalvinga programa. Visus dalyvius džiugino jauki ir graži gimnazijos aplinka, parkas, pilis. Mokytojai susipažino su kolegomis iš kitų mokyklų, vaikai bei jų tėveliai susitiko naujų draugų iš įvairių Europos šalių. Draugystė tęsiasi“, – po šventės pasakojo pagrindinė jos organizatorė.

Puoselėti lietuvišką kultūrą, neužmiršti tautos istorijos

„Po renginio visi sveikė, niekas nesusižeidė, niekas neperkaito, negavo saulės smūgio 36 laipsnių karštyje“, – sklandžiai ir be nemalonių netikėtųmų vykusia švente džiaugėsi Dalia Henke. Ji akcentavo, jog sąskrydžio tikslas buvo skatinti lietuvių vienybę, žadinti tautiškomis jausmą, puoselėti lietuvišką kultūrą, neužmiršti

„Draugystės tilto“ dalyviai kitais metais būtinai vėl susitikis Airijoje

aplinkoje, sutikti bedraamžius iš įvairių šalių, kartu žaisti ir tarpusavyje bendrauti lietuvių kalba. Daugeliui vaikų tai yra naujas ir džiugus atradimas“, – kalbėjo D. Henke.

Turinga programa

Per 120 svečių iš aštuonių Europos šalių nuo pat penktadienio popietės iki savaitgalio pabaigos laukė aktyvi, turininga programa. Nuo žaidimų ir koncertų iki rimtų diskusijų ir opių problemų svarstymo. Nebuvo be veiklos nei patys mažiausieji, nei jų tėveliai ar mokytojai.

Penktadienio pavakarę atvykusiais svečiams surengta ekskursija po Romuvos sodybą – Vasario 16-osios gimnaziją, Rennhofo pilį bei jos parką. Po trumpos pažinties su vietove – iškilmingas „Draugystės tilto“ atidarymas. Giedant Tautišką giesmę buvo pakeltos Lietuvos, Europos Sąjungos bei „Draugystės tilto“ vėliavos.

Tiesa, šventė prasidėjo be vėluojančios Jungtinės Karalystės (JK) Lietuvių Bendruomenės atstovų. Šie sodybą pasiekė gerokai sutemus.

Po Vokietijos Lietuvių Bendruomenės pirmininko Antano Šiugzdinio ir Vasario 16-osios gimnazijos direktorės dr. Bronės Narkevičienės renginio dalyvių pasveikinimo sekė nuotaikingas ir teatrališkas svečių prisistatymas. Mokytojai, tėveliai pasakojo apie mokyklėles, patirtus įspūdžius keliaujančiam, mokiniai stebino dainomis, muzikinius gebėjimus ar eilėmius.

Visiems dalyviams prisistačius, svečiai neskubėjo skirstytis iš Rennhofo pilies salės. Pasiekė žinia, jog iš Jungtinės Karalystės atvykstantys lietuviai jau visai šalia. O laukti išties vertėjo. Nors ka tik atvykę, išvarginti ilgos kelionės autobusu, salėje susirinkusių nustebo minine šokių ir muzikos programa, o ypač visus pakerėjo jaunjojo akordeonisto Martyno Levicko atlikti kūriniai. Negalėjai nesistebėti šio antrus metus Londone studijuojančio muzikos virtuozu talentu ir nejausti pasididžiavimo, jog jis – tavo tautietis.

Šeštadienį – rimtos diskusijos, kelionė ir pramogos

Šeštadienį pirmąjį dienos pusę Rennhofo pilies salėje – Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) profesorius Egidijaus Aleksandravičiaus paskaita apie lietuvių tapatybės problemas emigracijoje (šio pranešimo apžvalgą rasite 6-tame psl.). Aibę klausimų turėję tėvai pokalbį su profesoriumi pratęsė kameroje aplinkoje.

Tuo metu mokytojai klausėsi VDU daktarės Ingridos Balčiūnienės pranešimo „Probleminiai lietuvių kalbos įsisavinimo aspektai“.

Per šį laiką nenuobodžiavo ir moksleiviai, jiems buvo skirta

Dalyvių širdis pavėrgė Londone studijuojantis Martynas Levickas

tautos istorijos, taip pat burti mokytojus, kviesti juos dalintis patirtimi, džiaugsmis, problemomis.

„Vaikai turėjo puikią galimybę visą savaitgalį praleisti lietuviškoje

įdomi kūrybinė užduotis. Kadangi šiems minimas Žalgirio mūšio 690 metų jubiliejus, šios datos nepamiršo ir „Draugystės tilto“ organizatoriai. Vaikai rengėsi vakaro pasirodymui – improvizuotam Žalgirio mūšio vaidinimui.

Po rimtų diskusijų ir pokalbių sąskrydžio dalyvių laukė kelionė į Heidelbergo miestą, o vėliau – vakaronė su folklorine grupe „Pasagėlė“ iš Lietuvos, Vilniaus.

Lietuvių istorinė pergalė „Draugystės tilto“ sąskrydyje

Gerokai sutemus prasidėjo ilgai laukta, kvapą gniauzianti Žalgirio mūšio improvizacija, kurią režisavo Nerijus Gedminas. Jam talkino kompozitorius bei garsus Lietuvos prodiuseris Gediminas Zujus bei Vasario 16-osios gimnazijos absolventas Gediminas Tiuchta. Tai buvo tikrai spalvingas, įtaigus ir meniškai vaikų pasirodymas, sukurtas per labai trumpą repetičių laiką.

Mūšio dalyviai vilkėjo „šarvus“, dangstėsi skydais, rankose nešė itetis ir tų laikų simboliais išpūstas vėliavas, tad tikrai galėjo pasijusti Žalgirio mūšio kariais ir laimėtojais.

Po Žalgirio mūšio vaikai ir suaugusieji rinkosi žiūrėti įspūdingą ugnies šou, kurį atliko Vasario 16-osios gimnazistė Gerda Ekindorf. Dalyviai dar ilgai vakarėjo prie degančio laužo, dainavo, kalbėjosi, dalijosi įspūdžiais.

Paskutinę renginio dieną, sekmadienį, šventės dalyviai garbingai perdavė „Draugystės tilto 2011“ vėliavą Airijos Lietuvių Bendruomenei bei kupini malonių įspūdžių atsisveikino iki kitų metų vasaros Dubline.

Šio renginio rėmėjai – Lietuvos užsienio reikalų ministerija ir Vokietijos Lietuvių Bendruomenė. Už visakeriopą pagalbą esame dėkingi Kauno Vytauto Didžiojo universitetui, Lietuvių išsilavinimo institutui bei Vasario 16-osios gimnazijai, taip pat renginio privatiems rėmėjams iš Lietuvos ir Vokietijos: Klasmann & Deilmann, dviračių firmai „Fahrrad Nienlandt“, Klaipėdos turizmo ir kultūros informacijos centrai bei vizualaus dizaino firmai „Longa“.

Linus Jocius, VLBinfo

Pristename savo protėvių didybę!

Nuotrauka M. Maryno Gauričiko

Frankfurto gatvės šventėje – Lietuva!

Jau trisdešimt metų iš eilės vykstančioje didžiausioje Frankfurto prie Maino miesto gatvės šventėje „Schweizer Strafenfest“, kurioje kasmet įvairiapusiškai pristatoma viena pasaulio šalis, 2010 m. birželio 19 d. buvo pristatyta Lietuva. Šventėje iki šiol buvo atstovaujama Pietų Amerika, Australija, Vakarų bei centrinė Europa. Lietuva – pirmoji Rytų Europos šalis, patekusi į šios prestižinės šventės valstybių-viešnių sąrašą. Lietuvos pristatymą organizavo ir koordinavo Europos lietuvių kultūros centras Vokietijoje (ELKC). Reprezentacija buvo finansuojama Vokietijos privačių verslininkų ir verslo įstaigų skirtomis lėšomis.

Po iškilmingos tautiniais drabužiais pasiuošusių Vasario 16-osios gimnazijos mokiniių bei šventės organizatorių eisenos, šventę oficialiai atidarė jos globėjas, LR ambasadorius Vokietijoje Mindaugas Butkus. Bene kilometro ilgio Schweizer gatvė mirgėjo Lietuvos trispalvės spalvų balionais. Pagrindinėje šventės scenoje, Schweizer aikštėje, žiūrovams buvo pristatyta penkių valandų nuotaikinga, aukšto lygio lietuviška meninė programa, kurią atliko Vasario 16-osios gimnazijos mokiniių ansamblis bei liaudies šokių grupė, folkroko grupė iš Lietuvos „Kitava“, Artūro Noviko vadovaujamas vokalinis ansamblis „Jazz Island“ bei Vokietijoje gyvenanti lietuvių dainininkė Danaja. Atskiruose stenduose Lietuvai pristatė turizmo, meno, tautodailės bei gastronomijos atstovai. Svečiai domėjosi kelionių į Lietuvą bei poilsavimo galimybėmis, galėjo įsigyti molinių rankdarbių, suvenyrų, gintarinių papuošalų ir lininių drabužių,

Pagrindinėje scenoje – lietuviai!

paragauti tradicinės lietuviškos virtuvės patiekalų. Tris savaites prieš šventę dviejuose Frankfurto miesto Sachsenhauseno rajono bankuose buvo atidarytos Vokietijoje gyvenančių lietuvių menininkų Jūratės Jablonskytės, Izoldos Zacharias ir Jurgitos Nowak darbų parodos.

Pagrindiniuose Frankfurto miesto dienraščiuose prieš renginį pasirodė informacija apie Lietuvą ir užsienyje gyvenančius lietuvius, per radiją vokiečiai kone kasdien buvo kviečiami apsilankyti šioje šventėje, o didžiuoliai reklaminiai šventės plakatai, ant kurių puikuojai Vasario 16-osios gimnazijos mokinės tautiniais kostiumais, buvo iškabinti visame Frankfurto mieste. Keletą savaičių prieš renginį vykusioje spaudos konferencijoje žiniasklaidos atstovams buvo išdalinamas specialiai paruoštas trisdešimties puslapių renginio leidinys, išsamiai pristatantis mūsų šalį. „Pristatyti Lietu-

vą užsienyje ir formuoti teigiamą ir patrauklų jos įvaizdį – viena prioritetingų ELKC veiklos sričių, todėl labai džiaugiamės pavykusi renginiu, Vokietijos susidomėjimu Lietuva, dosniu jos pristatymo rėmimu,” sakė ELKC direktorius Rimas Čuplinskas.

Frankfurte prie Maino esanti Schweizer gatvė – viena charakteringiausių ir prestižiškiausių miesto gatvių. Čia įsikūrusios individualios smulkiųjų verslo parduotuvėlės, kavinės, restoranai, kitos verslo įstaigos. Kartą metuose vykstanti šventė, kurią rengia į susivienijimą susibūrę šioje gatvėje dirbantys verslininkai, siekia miesto gyventojus ir svečius kasmet kuo įvairiapusiškiau supažindinti su vis kita pasaulio šalimi, paskatinti domėtis jos kultūra, menu, pavaisainių tradiciniais patiekalais.

Šventėje dalyvavo Frankfurt miesto kultūros, verslo ir politikos atstovai, apsilankė daugiau kaip 100 000 žiūrovų.

ELKC

Aukšti svečiai vaisinasi lietuviškomis kulinarinėmis gėrybėmis

Nuotrauka Martyno Tichončankaus

„Eurofestivalis“ – Vasario 16-osios gimnazijos labui

„Europietiška muzika ir pasaulio futbolo čempionatas kartu!“. „15 grupių kaitino publiką pilies parke“. „Eurofestivalis vėl viliojo aibę svečių – neįprasta muzikos ir sporto kombinacija“.

Tokiomis straipsnių antraštėmis apie „Eurofestivalį 2010“ mirgėjo Hesseno žemės regioniniai laikraščiai ir portalai. Visi rašę apie renginį pabrėžė itin įvairią, skirtingą muzikiniu stiliumi ir atlikėjais programą bei jaukią pilies parke vykstančio festivalio atmosferą.

„Eurofestivalis“ – trečią kartą vasarą, Rennhofs parke po atviru dangumi vykęs muzikos renginys, nuo penktadienio vakaro iki sekmadienio finalinių Pasaulio futbolo čempionato rungtynių transliacijos lankytojams siūles penkiolikos grupių kokteily. Festivalį organizuoja Europos lietuvių kultūros centras (ELKC), jam ištikimai gelbsti Vokietijos Lietuvių Bendruomenės bei Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos atstovai.

„Šiais metais skirtingos grupės iš įvairių regionų džiugino klausytojus įvairia muzika ir atspindėjo renginio moto: europietiška muzika ir pasaulio futbolo čempionatas kartu!“, – pabrėžė renginio idėją – tarpkultūrinį bendravimą – regioninių naujienų portalas *tip-verlag.de*.

Pasak renginio organizatorių, šis festivalis siekia sukurti jaukią atmosferą buvimui kartu, naikinti barjerus tarp šalių, supažindinti žiūrovus su įvairių tautybių kultūra bei tapti visos Europos muzikos švente, kurioje skambėtų gvyai atliekama įvairaus stiliaus roko, jazz, pop muzika, o scenoje drauge muzikuoti galėtų Lietuvos, Vokietijos ir kitų šalių atlikėjai ir muzikantai.

„Ši muzikos šventė taip pat įrodo ir lietuvių potencialą. Mūsų tauta, kaip Europos identiteto ir kultūros dalis, pajėgi reikštis europiniam lygmenyje ir kurti

„Mūsų dienos kaip šventė...“

tarpautininio masto kultūrinius renginius. Iš esmės tai renginys ne Lietuvai, ne lietuviams išiešivams, ne Vokietijos gyventojams, bet visai Europai. Štai tokia vizija toliau ir vadovausis šis kultūrinis muzikos festivalis“, – pasakojo ELKC direktorius Rimas Čuplinskas.

„Lietuviai labiausiai emigruojanti ES tauta. Vadinasi, mes „šioje srityje“ – emigracijos temos kontekste – esame ar greitu metu būsime Europos ekspertai. Mes turime imtis iniciatyvos ne tik lokaliu spektru, bet ir globaliai kalbėti apie Europos tautų tapatumą, migraciją, panašumus, diskutuoti, kuo estai yra panašūs ir kuo skirtingi nuo portugalų. Šis renginys – tarsi muzikinis Europos dialogas ir platforma šiai diskusijai“, – pasakojo R. Čuplinskas.

Iškart po pergalingų Vokietijos rungtynių dėl trečiosios vietos Pasaulio futbolo čempionate transliacijos ant scenos užlipo SKAMP trijulė. Nesunku buvo suprasti, jog pirmosiose šokančiųjų eilėse – lietuviškiečiai, mielai traukė dainų tekstus kartu su muzikantais. Tačiau ir vietiniai vokiečiai neliko abejingi SKAMP pasirodymui ir įsiliejo į šėlstančiųjų gretas.

Publika ilgai neleido baigti koncerto, grupė bene tris kartus pakluso primygtiniam klausytojų prašymui vėl lipti į sceną ir pakartoti vieną ar kitą dainą. „Aš tikiu, kad už penkių metų šis festivalis jau turės tvirtas tradicijas, įgis savo „vardą“. Viliuosi, su laiku apie renginį sužinos ir kuo daugiau buvusių gimnazijos mokinių, nes tai tikrai puiki proga vasarą visą savaitgalį praleisti kartu“ – pasakojo grupės lyderis Viktoras, prisipažinęs, jog festivalyje sutiko daug pažįstamų ir gerų draugų iš gimnazijos laikų. Renginio metu buvo organizuotas neoficialus buvusių gimnazistų susitikimas.

Šiais metais vienintelė Vakarų Europoje lietuviška gimnazija mini 60 metų sukaktį. 2010 m. buvo pradėtos vykdyti mokyklos priestato statybos ir paskelbta akcija „Nutiestame kelią į Gimnazijos ateitį“, kurioje dalyvaudami gimnazijos draugai ir rėmėjai gali įsigyti plytą, simboliškai įvertintą 200 arba 1000 eurų. Plytomis su išgraviuotais pirkėjų įrašais bus išklotas kelias į naują mokyklos pastatą.

Eurofestivalis taip pat prisidėjo prie šios akcijos, dalį pajamų skirdamas gimnazijos priestato statyboms.

Linus Jocius

Nuotrauka Erik Schmitt

E. Aleksandravičius: „Nustokite prie vaikų blogai kalbėti apie Lietuvą“

„Norite vaikams įskiepyti meilę Lietuvai, ugdyti lietuvišybės keliu? Tuomet nedejuokite, kaip Tėvynėje blogai, kaip viskas ten netobula ir juoda.“ Tokį patarimą davė lituanistinių mokyklų sąskrydyje „Draugystės tiltas“ viešėjęs Vytauto Didžiojo universiteto istorijos katedros profesorius, habilituotas humanitarinių mokslų daktaras Egidijus Aleksandravičius. Kokia lietuvišybės prasmė emigracijoje? Kodėl svarbu užsienyje gyvenantiems šeimoms puoselėti lietuviybę ir kokias lietuvių emigracijos tendencijas? Į šiuos klausimus istorikas bandė atsakyti kartu su iš įvairių Europos kraštų atvykusiais lietuviais, ne vienerius metus gyvenančiais užsienyje.

Keistis patiems, jei norime būti pavyzdžiu savo vaikams

Pasak profesorius, auklėjant vaikus reikia elgtis taip, kaip tėvai nori matyti besielgiančias atžalas. Ne vaikus reikia ugdyti, o pirmiausia save – byloja gyvenimo dėsnis. Pasak profesorius, vaikai vis tiek kartos tai, ką tu darai. Galima šnekėti vieną, o vaikai stebės ir kažkokiu būdu atpažins, kas tau pačiam iš tiesų svarbu. „Kaip motyvuoti vaikui lietuviškumą, jei tau Lietuva yra nemielas kraštas, namuose nuolat šnekama apie tai, kaip ten viskas blogai. Man tai neįsivaizduojama“, – kalbėjo profesorius.

„Kokia prasmė būti lietuviu, jei Lietuva – tai kraštas, kur politikai vagys, kaimynai nesilaiko 10 dievo įsakymų, tik aš laikuos, kur kaimynai nemoka mokesčių, tik aš moku ir valdžia kalta už mano nesėkmes. Tokiu atveju kokia prasmė emigracijoje skiepyti lietuviybę savo vaikams?“ – retoriškai klausė auditorijos prof. E. Aleksandravičius.

Lietuviybė – vienos, dviejų kartų klausimas

Pasak profesorius, tikroji lietuvių emigracija mūsų istorinėje sąmonėje prasideda nuo „Amerikos pirtyje“. Savo istorinėje „vadovėlinėje“ atmintyje lietuviybę suprantame kaip etnolingvistinę teritorinę bendruomenę, kuri turi keistas emigracijos atplaisas įvairiose pasaulio dalyse. „Pačiuose vadovėliuose emigracijos, lietuvių diasporos beveik nėra“, – konstatuoja profesorius.

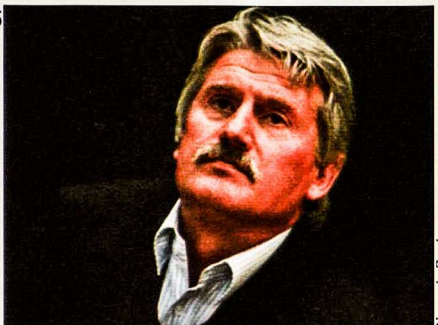
Emigracijoje pastebima skaudi ir niūri tendencija, jog mišrioje porose lietuviybė beveik iškart prarandama. Pažvelgus ypač į pietinius Europos kraštus – Italiją, Ispaniją, Graikiją – kur dažniausiai moterys išteka už vietinių, lietuviybė greit užmirštama. „Jeigu mišrioje šeimoje, kurioje yra airis, gimus vaikai, džiūgaujama, jog vienu daugiau, su lietuviais viskas atvirščiai. Dauginamasi arba prarandama ne pagal gamtos dėsnius. Tai yra psichologiniai dalykai“, – teigia VDU istorikas.

Pasak E. Aleksandravičiaus, didžiausias susirūpinimas kodėl ir kaip likti lietuvių emigracijoje kilo po II-ojo pasaulinio karo. Tai karta, kurią iš Lietuvos išvyjo karo siaubas. Iš vienos pusės jie jautėsi aukomis, iš kitos pusės grauzėsi, jog pabėgo ir paliko miškuose kovojančius tėvynainius žūti arba pasiduoti. Tuo laikotarpiu emigravę jautė kaltės jausmą, jog paliko Tėvynę likimo valiai.

Istoriko teigimu, Juozo Girniaus knyga „Tauta ir tautinė ištikimybė“ yra pirmasis „diasporos vadovėlis“ lietuviams emigrantams. Remiantis šia knyga, motyvacija, kodėl būti lietuviu, kyla iš Dievo tvarkos šioje žemėje. Atsitraukimas nuo gimtosios kalbos, mišrios šeimos kūrimas, atitrūkimas nuo bendruomeninės veiklos, nemokėjimas solidarumo mokesčio – tai, pagal J. Girnį, jau yra nuodėmė. Toks buvo senosios kartos požiūris į tapatybę.

Jau anuomet buvo suvokiami tam tikri skaudūs emigracijos dėsniai, nes lietuviybė – tai vienos, dviejų kartų klausimas. „Kiek

6

Profesorius Egidijus Aleksandravičius

Nuotrauka: Zenciskis

anūkų iš tos pokario lietuvių emigracijos bangos šiandien kalba lietuviškai? Ir kaip dabar traktuoti tuos ispaniška, portugaliskai, angliškai kalbančius lietuvius? Ar jie dar lietuvių tautos dalis?“ – retoriškai klausia profesorius.

Kokia prasmė būti lietuviu?

„Kiek yra viešojoje erdvėje ar kokiame nors rimtesnėje spaudoje tekstų, idėjų kėlimo, samprotavimų, svarstymų, kaip mes tai lietuviams turime būti ir ar yra kokia prasmė?“ Ta intelektualioji karta po karo išvyko priešų genama. Šita naujoji, didžioji emigracijos banga kiti esant laisvai Lietuvos. Jie išvažiavo iš laisvos Lietuvos, už kurią svajonoje grįžti ankstesnės kartos išveiviai.

Pokario kartos emigrantai vaikams pasakojo apie herojišką Lietuvą, apie partizanus, liejančius kraują dėl Tėvynės laisvės. Buvo piešiamas romantiškas partizaninės kovos už nepriklausomybę paveikslas.

„Kaip yra su mumis dabar? Kaip galvoti apie lietuvišybės ugdymą, palaikymą, jei šeimos tikriausiai dominuoja nuotaika, kad ta Lietuva yra baisi? Valdžia nieko nedavė, o turėjo duoti, kaimynai praturtėjo, o tai – dar blogiau. Kaip šita motyvacija galėtų pasikeisti? Kaip, matant krūvas netobulų ir bjaurių dalykų, vis tiek suvoki, jog gyvenime tautiškas niekaip su tuo blogiu nesujisęs?“ – tai profesorius didžiausia paslaptis.

Pasak E. Aleksandravičiaus, ta nuolatinė žinia „kaip yra blogai Lietuvoje“, nebūtinai turi būt susijusi su meile Tėvynei. „Turiu paprastą patarimą: nustokite blogai kalbėti prie vaikų apie Lietuvą. Kaip kitaip jiems argumentuotis, jog turi mokytis lietuvių kalbos, istorijos, kultūros?“ – retoriškai klausė profesorius.

Nuo Briuselio iki Airijos juodadarbių

Panašu, jog dabartinė emigrantų banga yra labai skirtinga ir įvairi, visiškai kitokia palyginus su pokario ar dar ankstesnėmis emigrantų bangomis.

Ką turi bendro laimingas Briuselio valdininkas su Airijos juodadarbiu? Ar tai ta tapi diaspora? Akivaizu, jog esame labai skirtingi. „Briuselinės“ karjeros žmonių dalis yra viena diasporos pusė. Paėmus Airijos masyvą, išvaizduojame visai kitokį vaizdą. Kaip ir Lietuvoje, taip ir emigracijoje – lietuviai yra labai skirtingi įvairiose šalyse.

Po II-ojo pasaulinio karo emigracijos banga buvo pakankamai homogeniška, pilietiška, patriotiškai išugdyta, išsilavinusi, neturinti jokių neįsivaizduojamų kompleksų dėl lietuvišybės.

„Mano geras bičiulis klausia maņas, kodėl tokie baisūs menkavertškumo kompleksai kamuoją lietuvius emigracijo-

je? Kodėl lietuviai nenori būti atpažinti Londono stoties priegose? Kas atsitiko, kodėl jiems gėda būti lietuviams?" – į šiuos klausimus atsakymų nežino ir E. Aleksandravičius.

„Kaltės jausmo ir skolos prieš Tėvynę niekas neišvėžė. Priešingai, turbūt išsivėžė poptį, jog Lietuvoje visų liko skolingi. Kalbu ne apie absoliučiai visus emigrantus, bet apie pradėjas tendencijas“, – kalbėjo istorikas.

Pasak E. Aleksandravičiaus, tas svetur išvykusių moralizavimas tiek anoniminiuose, tiek neanoniminiuose komentaruose viešojoje erdvėje, neva išvykdamas prarandi kalbą, esi nebe patriotas – jau tarsi užvakar dienos aidas. Profesorius pastebi, jog iš tos moralizuojančiosios pozicijos nebandoma priartėti prie motyvų, kodėl tu turi būti lietuviu, arba kodėl tu turi bandyti savo vaiką išlaikyti lietuviu.

Tavo kilmė – tavo turtas

„Tas senosios kartos emigrantas nebijojo būti lietuviu, anapult neslėpė savo tautiškumo, tačiau kartu ir galėjo tapti geriausi amerikiečiu. Tai jis yra kietas, trim kalbom šnekantis, karą matęs, o „jankiai“ – silpnakinkiai. Būtent tokio pasididžiavimo trūksta lietuviams. Tokio individualaus charakterio su žemaitišku lietuvišku pasididžiavimu savimi, tokio kieto vidinio stuburo ir trūksta emigrantams“, – įsitikinęs E. Aleksandravičius.

Yra pasakius, kiek kalbų moki, tiek kartų esi žmogus. Su tapatybėmis yra taip pat – kuo daugiau tavo šeimoje, geneologiniame medyje yra tapatybių, tiek tu esi didesnis, įvairesnis ir turtingesnis kitų akyse. Tapatybė yra žmogaus turtas.

Gyvenant emigracijoje, visų pirma tėvai stengiasi vaikus integruoti į to krašto visuomenę. Tėvai nori, kad jų vaikas būtų geriausias tarp, pvz., visų britų, kad jis tame krašte būtų čempionas. Ir, pasak profesoriaus, tai yra labai geras siekis. Diasporos žmogui reikia sukonstruoti du sąjaulumus. Jis gali būti geriausias britas ar amerikietis, bet taip pat ir lietuvis, ir tai lietuviška kilmė bus didelis jo privalumas. Jis mokės viena kalba daugiau, žinos viena istorija daugiau, jis yra turtingesnis, įvairesnis lyginant su vietiniais. Tos individualios tapatybės gali būti labai didžiulis turtas ir privalumas.

E. Aleksandravičius prisimena viešnagę Čikagoje, mokslo ir industrijos muziejuje. Ten stovį II-ojo pasaulinio karo laivus U-505. Jį karo pabaigoje amerikiečiai perėmė iš vokiečių ir dabar šį unikalią muziejinį objektą kasmet aplanko milijonai žmonių. Pagrindinis šio laivo herojus – Zenon Lukošius. Vienas iš devynių drąsulių,

kuris plaukė į vokiečių užimtuosius laivus, pateko į jį, išmėnavo ir sugebėjo jį išsaugoti. Tai buvo didžiulis laimėjimas. „Kai aš buvau ekskursijoje, ėjo kažkoks amerikiečių karo veteranas ir pasakodamas istorijas neretai išardavo tą pavarde – Zenon Lukošius. Aš pagalvoju: po galais, juk tai mes!“ – prisimena E. Aleksandravičius. Būtent tokius siužetus pasakojant vaikui, įpinant to krašto garbingas ir drąšias lietuvių istorijas, pasari-

lietuvybės motyvai, lietuviybės vertės šiame visiškai neišikime pasaulyje yra turtas. Kai aplinkui nieko nėra tikro, tikra yra tai, ką tu turi. Mes turime gerai jaustis žinodami, jog esame iš to lizdo, iš Lietuvos. Be šių šaknų – psichologinis žmogaus silpnumas, trapumas, nepastovumas yra beveik neišvengiamas. Be jų ir atsiranda nuobodulys, beprasmybės“, – kalbėjo profesorius.

„Draugystės tilto“ dalyviai diskutuoja su prof. Egidijumi Aleksandravičiumi (pirmas iš dešinės)

kojimas apie Mindaugą, Vytauto Didžiojo ir LDK imperijos laikus, vaikas, gyvenantis emigracijoje, didžiulius savo kilmę, lietuvių tautą.

„Kas gali būti blogiausia mūsų pasaulyje? Beprasmybė ir nuobodulys. Jokie didžiuliai pinigai gyvenime neatneš prasmės. Gali dažnai kartoti automobilio pirkimo ceremoniją, įsigyti prabangių naujų technologinių prietaisų, tačiau tai nesuteiks jokio įdomumo“, – tvirtina E. Aleksandravičius.

Istoriko manymu, viena didžiausių šiuolaikinio žmogaus bėdų – kaip susigrąžinti prasmę į savo gyvenimą. Lietuviybė tą gali padaryti.

„Čia ir yra tas darbas šeimoje, motyvacijos viltis ir šansas. Tu esi kitoks su savo skirtinga tapatybe, nei daugelis aplinkui, o tik būdamas kitokiu šiuolaikiniame pasaulyje gali ką nors reikšti. Lietuviškumas į šiuolaikinio žmogaus konstrukta puikiai telpa. Tai tarsi didelė dovana, didelius privalumas. Ir visiškai nesvarbu, jog išvažiavome, jog turime keistokus ryšius su Lietuva ir dažnai vaidiname kažkokius vaidmenis savo gyvenime.“

„Kai ateitai yra miglota, aiškumas turi būti tavo viduje. Tu nežinai kas tavęs laukia peršokus atities griovį, bet žinai, kaip niekada nepasiegtum gyvenime. Ugdymas,

Akmenys į žurnalistų daržą

Istorikas pastebi, jog tarp diasporos ir gyvenančiųjų Lietuvoje yra stipriai sutrikę natūralūs žmonių santykiai. Tą realybę, tą tarsi priešpriešą dar labiau iškreipia žiniasklaida.

Didžioji dalis emigrantų informaciją apie Tėvynę sužino iš televizijos, pagrindinių kelių interneto naujienų portalų. Gyvenant Lietuvoje nesunku pastebėti didelį realybės iškraipymą, faktų neatitikimą. Žmonės tokią savo šalį ir įsivaizduoja, kokią ją pateikia žiniasklaida.

Pasak profesoriaus, būdamas Didžiojoje Britanijoje ir skaitydamas lietuviškus laikraščius ar žiūrėdamas lietuvišką televiziją, nieko negalėtum suprasti. „Mūsų medijos nepateikia tikrovės, o kuria fikciją. Žymiai juodesnė fikcija, negu iš tikrųjų yra Lietuvoje. Ir jeigu skaitai bulvarinę spaudą, tikrai nesinori grįžti į Lietuvą, o geriau toliau dirbti juodą darbą svetur“, – teigia profesorius.

Kodėl norima pabrėžti tą neigiamą pusę, neigiamą scenarijų? Kodėl formuojamas juodas vaizdas Lietuvoje? E. Aleksandravičiaus nuomone, spaudai ir televizijai skandalai ir „purvas“ atneša didesnę pelną, leidžia sėkmingiau parduoti leidinio numerį ar pritraukti daugiau laidos žiūrovų.

Čia susidaro užburta ratas – žiniasklaida

duoda tai, ko nori visuomenė, o visuomenė noriai priima tai, ką duoda žiniasklaida. Anot profesorius, amoralumo, korupcijos lygis Lietuvos medijoje yra didelis, išskyrus keletą leidinių ir portalų.

Skaitant lietuvių spaudą, galima susidaryti įspūdį, jog emigracijoje lietuviai - vieni vagys ir žmogžudžiai. Rodos, spauda atsirenka tik tą dalį, kurioje blogai, neigiamai atsiliepiama apie lietuvius, o tai labiausiai žmonėms įstringa į atmintį. Tačiau yra visai kitas, teigia-

8mas informacijos blokas tiek apie Lietuvą, tiek apie kitas Rytų Europos šalis. „Vakarų Europos žiniasklaidoje giriamos šios šalys, sugebėjusios susitvarkyti su krize, su savo šalių finansinėmis problemomis žymiai geriau nei ES senbuvės. Tačiau mūsų žiniasklaida ir visuomenė akcentuoja tai, kas blogesnio mūsų šalyje. Kodėl taip yra? Tai lemia mūsų psichologinė sandara, mūsų vidinės būsenos“, - pastebi profesorius.

Parengė Linas Jocius

RINKIMAI Į VOKIETIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TARYBĄ

Kas yra VLB Taryba?

VLB Taryba yra aukščiausias Vokietijos Lietuvių Bendruomenės organas ir susideda iš 15 narių, kurie renkami tiesioginiu ir slaptu balsavimu trejiems metams. Taryba renka Valdybą, Garbės Teismą ir kitas svarbias institucijas, nustato Bendruomenės veiklos gaires, priima ir keičia Vokietijos LB Statutą, atsako už Bendruomenės turta. Todėl labai svarbu, kad į ją būtų siūdomi ir renkami veikliausi ir atsakingiausi Bendruomenės nariai, kurie yra pasiryžę savo laisvalaikį ir energiją visuomeniniams pagrindais paaukoti Bendruomenės labui.

Kas renka VLB Tarybą?

Dalyvauti Tarybos rinkimuose yra kiekvieno pilnateisio VL Bendruomenės nario teisė ir pareiga.

Kas ir kaip gali kandidatuoti į VLB Tarybą?

Kandidatuoti į VLB Tarybą gali kiekvienas pilnateisio ir pilnametis Bendruomenės narys. Kandidatą ar kandidatų sąrašą (ne daugiau kaip 15 kandidatų) turi siūlyti ne mažiau kaip 5 pilnateisiai Bendruomenės nariai. Laisvos formos sąraše pažymima siūlomo/ų kandidato/ų pavardė, vardas, nario knygelės numeris, amžius bei profesija ar užsiėmimas, adresas ir kuriai apylinkei priklauso. Prie sąrašo turi būti pridėti ir kandidatų sutikimai būti renkamai į VLB Tarybą. Siūlytojai pasirašo kandidatų sąrašą, nurodo savo pavardę, vardą, amžių, nario knygelės numerį, adresą ir kokiam apylinkei priklauso. Kiekvienas siūlytojas gali pasirašyti tik vieną kandidatų sąrašą. Kandidatus galima siūlyti iki **2010 m. spalio 9 dienos** Rinkimų komisijos adresu:

Litauische Gemeinschaft in Deutschland e.V.,
c/o Irena Timpienė
Lorscher Str. 1,
68623 Lampertheim

Kaip rinkėjams daugiau sužinoti apie kandidatus?

Kiekvienam kandidatui į VLB Tarybą bus suteikta galimybė prisistatyti Bendruomenės internetiniame puslapyje www.bendruomene.de. Šiam tikslui Rinkimų komisija prašo visų kandidatų parengti neilgą savo prisistatymą, kuriame trumpai papasakotų apie save, savo veiklą Bendruomenėje bei nušviestų mūsų Bendruomenės ateities viziją. Pridėję savo skaitmeninę nuotrauką, prisistatymą atsiųskite elektroniniu paštu vokietijoslb@voklb.de Į sąrašus bus įtraukti ir tie kandidatai, kurie nepanorės prisistatyti rinkėjams internete.

Kaip vyksta rinkimai?

Kiekvienas pilnateisio VLB narys paštu gaus kandidatų sąrašą, rinkimų biuletenį bei voką su nurodytu atgaliniu adresu. Užpildytas rinkimų biuletenis turi būti išsiųstas paštu iki **2010 m. lapkričio 27 d.** (pašto antspaudo data).

**Išsirikime atstovus, kurie deramai atstovautų mūsų visų interesus,
stiprintų ir plėstų mūsų Bendruomenę!**

NESNAUSK. DALYVAUK. TOBULINK.

Berlyno L.B. apylinkė

Berlynas nepamiršta lietuviškų tradicijų

Nors Lietuvoje vis dar karščiu alsuoja finansų krizė, Berlyne vis dar vyksta tradiciniai lietuviški renginiai. Tiesa, jų rengėjams tenka ieškoti kompromisų, kuriuos supranta ne visi apylinkės nariai.

Pavyzdžiui, pasiūlymu šiltą birželio vakarą pasidėti prie „vokiško“ Joninių laužo ir pasiklausyti vasaros serenados, kurią grojo Lietuvos šv. Stepono pučiamųjų orkestras, lietuviai nesusidomėjo. Atrodo, kad visiems norisi Joninių, kurios tradiciškai vykdavo Berlyno Europos akademijos sodyboje. Bėda tik ta, kad krizės ištiktos Lietuvos, Latvijos, Estijos ambasados ir pati akademija jų rengti nebeturį jėgų.

Neįprasta iniciatyva surengti Žalgirio mūšio 600-ąsias metines kartu su Berlyno-Brandenburgio Prūsijos draugija lenkų restorane „Chopin“, kurio virėjai išvirė ir lietuviškų cepelinų, net ir vidurvasarį pritraukė būrį svečių.

Tie lietuviai, kurie nebuvo išvažiavę atostogauti ir išsirušę į restoraną prie ežero, galėjo pažvelgti į mūsų istorinį mūsų kitu žvilgsniu, kurį atskleidė filmas „Žalgirio mūšio inscenizacija“, pokalbis su prof. Jürgen Rasinski (Europos kultūros draugija „Polonaise e.V.“) apie Žalgirio mūšio istorines ištakas ir Lenkijos Respublikos ambasados Vokietijos Federacinėje Respublikoje I-ojo sekretoriaus Dr. Zbigniewo Kosteckio pranešimas apie Vokiečių ordiną šiandien.

Vakarą lydėjo europietiška viduramžių muzika, atliekama „Alt Musica Trio“.

Kultūros gerbėjai iš šios vasaros Berlyne dar prisimins ir jaukų Tomo Venclovos poezijos vakarą, vykusį Lietuvos amba-

sadoje, ir Antje Wachs galerijoje Berlyne veikusią parodą, kurios metu buvo rodomas Lauros Garbštienės „Filmas apie nežinomą menininką“ (2009), naujas Konstantino Bogdano kūrybos ir Lillos von Puttkamer piešiniai (Vokietija), o gal ir apsilankymą Almyros Weigel atvirojoje galerijoje.

Metus nesilankęs Berlyne, sugrįžo „Eiluiotas arbatos puodelis“. Šį kartą Vil-

išgirsti įvairiais muzikiniai stiliais apipintus autoironiškus eilėraščius. Aktyviai koncertuojanti ir pasirodymų metu naujais kūriniais vis papildanti savo programą „AVaspo“ vengia bet kokių muzikinių rėmų, nes gyvatės įkandimas - nenuspėjamas.

Jau atrodo, kad rugpjūtį vasarosime atskirai, tačiau netikėtai kilo iniciatyva susiburti per Žolinę ir kartu išgerti garsios Lietuvos

Žolinė Berlyno kaviniėje-galerijoje prie puodelio lietuviškų zolelių arbatos

niaus knygynas „Erika!“ (norintiems susipažinti iš arčiau: www.knygnas.biz) ir jo koordinatore Rūta pristatė 2008 m. susibūrusią ir audiovizualinės poezijos gyvatės vardu pasivadinsią grupę „AVaspo“ (AudioVisual Asp of Poetry).

Pernai šios grupės išleistame dvigubame cd/dvd albume „Nėra okeano“ galima

žolininkės Jadvygos Balvočiūtės arbatos. Mat, etnografiškai teigia, jog iš senovės atėjo paprotys per Žolinę giminėms ir draugams susitikti, pavišėti. Netgi buvo posakis: „Kas neatina per Žolinę, tas bus neturtingas“. Dabar belieka laukti, kada gi turai pasibels į mūsų namus.

Jolita Venckutė

Palydėję vasarą į darbą kimba Berlyno lietuviukai

Stropieji lietuviukai su užsistarnautais diplomais

nugarmėjusius lobius. O į gamtą ištrūkusius miestiečius apakino medžių bei augalų gausybė, tad su mokytojų pagalba buvo mokomasi skirti medžius, krūmus, jų lapų bei lajos formas. Kas netingėjo ir herbariumą susirinko.

Juk padirbėjus ir poilsis smagesnis. Įdomių naujųjų mokslo metų!

Vida Kaluza, www.berlynas.de/mokykla

Lietuvos stendas Hamburge sulaukė 10 didelio europiečių susidomėjimo

Hamburge vykusioje parodoje „Europa po vienu stogu“ gegužės 3-8 dienomis Lietuvos ekonominės plėtros agentūra „Investuok Lietuvoje“ drauge su vietos lietuvių bendruomene pristatė Lietuvą. Į pagrindiniame prekybos centre „Europos pasažas“ surengtą parodą kasdien užsuko apie 110 tūkst. lankytojų, į Lietuvos stendą – daugiau nei 6 tūkst. žmonių.

Šis Lietuvos pristatymas – tai dar viena graži proga supažindinti vokiečius su daugeliu jų dar nepažįstama Lietuva ir paskatinti aplankyti šalį, o verslininkams – užmegyti naujų verslo kontaktų. Buvo siūloma paskanuoti rinktinę lietuviškos mėsos, sūrio, šakocių, alaus bei duonos produktų, kuriuos labai giria vokiečiai. Tuo būdu tikimasi paskatinti jų pardavimus Vokietijos internetinėse parduotėse. Renginį palaikė ir jame dalyvavo Lietuvos žemės ūkio, kurios aktyvina eksportą bei pardavimus Vokietijoje – UAB Klaipėdos mėsinė, L. Kužmarskienės šakocių kepykla, UAB Mentora, Švyturio alus, Feinkost aus Litauen, DFDS LISCO.

Renginyje, kuriame Lietuva dalyvavo jau penktą kartą, taip pat buvo pristatomos bendrosios turizmo galimybės, akcentuojant vokiečių labiausiai žinomą Kuršių Neriją, Lietuvos SPA infrastruktūrą, turistinę susisiekimą jūrų keltais į Klaipėdą, įvairias galimybes verslui bendradarbiauti. Pasažo lankytojams buvo siūloma daugiau nei kelios dešimtys vokiečių leidinių apie Lietuvą – nuo pažintinės turistinės informacijos apie lankytinas vietas, viesbučius, nacionalinius parkus ir patiekalus, keliones kemperiais ar dviračiais iki ekonominių mūsų šalies privalumų lankytojams iš skirtingų verslo sektorių.

Šiais metais pristatyme dalyvavo 13 šalių, šalia Lietuvos buvo įsikūrę Kroatijos, Lenkijos, Makedonijos, Ispanijos, Portugalijos, Danijos, Latvijos, Čekijos, Turkijos ir kitų šalių stendai. Lietuvos stendas išsiskyrė iš kitų šalių savo patrauklumu – visas 6 renginio dienas Nidos gintaro meistras Algirdas Marčius demonstravo lankytojams, kaip gimsta nuostabūs Lietuvos aukso – gintaro – dirbiniai, savo įranga ir kūryba skatinantis praeivius domėtis mūsų krašto įdomybėmis. Neringos miesto vicemerė Aušra Feser įsitikinusi, kad „tokie betarpiški renginiai – svarbus politinis ir ekonominis įrankis įvedant Lietuvą į Vokietijos – vienos labiausiai keliaujančių tautų – kelionių maršrutą“. Pasak kelionių agentūros „Mare Baltikum Reisen“ vadovo Andres Vainumac, po pernykščio

renginio sulaukta nemažai naujų turistų srauto, vadinas, per „Europos savaitę“ darome teigiamą įtaką rinkai.

LR Garbės konsulas Hans Friedrich Saure, šiais metais paaukojęs nemažą sumą realizuojant Lietuvos dalyvavimą Europos iniciatyvoje, palankiai vertina ne tik turizmo, bet ir lietuviškų produktų pardavimų plėtrą vienoje didžiausių Europos valstybių – lietuviškų produktų degustacija Europos savaitės metu skatina vartotojų susidomėjimą jems dar nežinomų lietuviškų produktų skoninėmis ir dizaino savybėmis. Tai svarbu, žinant vokiečių išrankumą ir aukštos kokybės vertinimą.

Hamburgo žemės valdžios inicijuota Europos savaitė ir paroda „Europa po vienu stogu“ siekiama suteikti miesto gyventojams ir svečiams galimybę susipažinti su marga Europos Sąjungos šalių palete, paskatinti domėjimąsi kitų šalių kultūra, pasiekimais ir gaminiams.

Lietuvos pristatymas Hamburgo žemėje ir šiais metais įgyvendinamas nenaudojant valstybės lėšų, vien tik privačių įmonių bei konsulinės iniciatyvos įnašu bei Hamburgo Lietuvių Bendruomenės apylinkės narių visuomeninės veiklos dėka.

*Lina Gudeliūnytė-Gylienė,
„Investuok Lietuvoje“ atstovė Vokietijoje*

Nuotrauka Linos Jahn

Lietuvos stendą kasdien aplankydavo daugiau nei 6 tūkstančiai žmonių

Müncheno LB apylinkė

Pirmoji lietuviška vasaros stovykla

Šių metų gegužės 28 – birželio 6 dienomis Bavarijos žemėje, Freisingo apylinkėse įvyko pirmą lietuvišką vaikų vasaros stovyklą. Antrą septynių atostogų savaitę be tėvų į stovyklą susirinko 5-14 metų amžiaus vaikai. Visą savaitę šie mėgavosi specialistės iš Lietuvos Rimaldos Sudikienės paruošta programa, turtingo savo lietuvių kalbos žodyną, mokėsi naujų dainų bei žaidimų. Didžiąją laiko dalį praleisdami gamtoje, vaikai juto gamtos ir žmogaus sąryšį, mokėsi savarankiškumo, demonstravo išradingumą bei tvirtino tarpusavio santykius.

Paskutinį vakarą vaikai tėvus nustebino savo paruoštu pasirodymu, o atėjus metui atsivieikinti ne vienam riedėjo asarėlės. Stovyklos organizatoriai – Muncheno lietuvių šeštadienio vaikų darželio-mokyklėlės Valdyba – sulaukė daug padėkos žodžių bei prašymų kitais metais pratęsti šį puikų projektą, kurio svarbą jau šiais metais suprato ir dosniai parėmė LR Užsienio reikalų ministerija. Organizatoriai labai dėkingi rėmėjams, Muncheno Lietuvių Bendruomenės apylinkėi, darželio-mokyklėlės tėvams bei visai stovyklos komandai. Ypatingas acū Renatai, kuri savo nuostabiomis kulinariniais sugebėjimais atskleidė mums tikrą lietuvišką skonį. Sulaukė gerų atsiliepimų, organizatoriai nenuleidžia rankų ir ketina kitais metais į stovyklą vėl suburti lietuvių vaikus.

Milda Zakasaitė

Pirmoji lietuviška stovykla – tikras pasisekimas!

Sigitos įspūdžiai iš 1° Joninių šventės Kólne

Ieva Kleinauskas pasitinka svečius

Vasara. Birželio 24 diena. Jau aštuni metai, kaip ši data užmiršta. Staiga nelauktas pakvietimas elektroniniu paštu: skambutis ir registruojusi į šio vakaro lietuivių šventę! Ką šventę? Jonines!

O kaip jas švęsti, minėti, sutikti? Pakvietime minimas lietuiviškas alus, šašlykai, Telsių muzikos kapela. Na, atrodo, renginio programa man pažįstama: lietuiviško alaus skonį dar pamenu, šašlykus kepdavom vasarą prie ežerų, o Telsiai – gi manoji gimtinė!

Išvada – reikia puoštis, ruoštis į renginį. Nuvykome paprastai, lietuiviškai – su suknele, auksinėmis kasomis ir su mama po parankę. Mašinų stovėjimo aikštelėje rikiavosi mašinos – su lietuiviškomis vėliavomis! Kelią link sodybos žymėjo geltoni, žali ir raudoni balionai. Už vartelių laukė keptos duonos lekštė ir moteris tautiniais lietuiviškais rūbais. „Tai turbūt Ieva Kleinauskas, Kölno-Bonnos LB apylinkės pirmininkė ir šventės organizatorė“, – pagalvojau ir neapsirikau.

Nespėję nuryti duonos su česnaku, žmonės puolė viens kitam į glėbius. Vienu metu pasigirdo kelios kalbos. Sunku nuspręsti, kurį svečių vokiškai, kurį lietuiviškai užkalbinti. Pavieniui niekas nevaikšto, seni pažįstami, išvydę viens kitą, pradeda dalintis įspūdžiais, gyvenimo kančiomis ir džiaugsmais. Ant žolės laksto ir žaidžia basi vaikai. Aš prisijungiu.

„Telsių smagratis“ užtraukia lietuivių liaudies dainas! Tas, kuris mokykloje dainuodavom ir tas, kurias tėvai per balius traukdavo. Koks buvo netikėtumas, kai žodžiai „Mūsų dienos kaip šventė“, kurie jau taip ilgai negirdėti, staiga liejosi ir iš mano lūpų. Ir netgi nuo ankstyvos vaikystės liaudies šokių nešokusios kojos, po kapelos dainininkės paraginimo, negalvojančios dėliojo tikslus suktinio žingsnelius.

Tai buvo įsimintinas vakaras. Ypač smagu tai, kad praėjus aštuoneriems metams ir netikėtai atsidūrus lietuivių šventėje, atgimė jau pamirštas jaumas – būti savu ir savimi!

Ačiū!

Sigita Rakauskaitė

„Telsių smagratis“ užtraukia lietuivių liaudies dainas! Tas, kuris mokykloje dainuodavom ir tas, kurias tėvai per balius traukdavo. Koks buvo netikėtumas, kai žodžiai „Mūsų dienos kaip šventė“, kurie jau taip ilgai negirdėti, staiga liejosi ir iš mano lūpų. Ir netgi nuo ankstyvos vaikystės liaudies šokių nešokusios kojos, po kapelos dainininkės paraginimo, negalvojančios dėliojo tikslus suktinio žingsnelius.

Tai buvo įsimintinas vakaras. Ypač smagu tai, kad praėjus aštuoneriems metams ir netikėtai atsidūrus lietuivių šventėje, atgimė jau pamirštas jaumas – būti savu ir savimi!

Ačiū!

„Telsių smagratis“ užtraukia lietuivių liaudies dainas! Tas, kuris mokykloje dainuodavom ir tas, kurias tėvai per balius traukdavo. Koks buvo netikėtumas, kai žodžiai „Mūsų dienos kaip šventė“, kurie jau taip ilgai negirdėti, staiga liejosi ir iš mano lūpų. Ir netgi nuo ankstyvos vaikystės liaudies šokių nešokusios kojos, po kapelos dainininkės paraginimo, negalvojančios dėliojo tikslus suktinio žingsnelius.

„Telsių smagratis“ atliekama „Suktinio“ sukury

Romuvos LB apylinkė

„Ei, tai vija, pinavija, visą dieną grybais lyja...“

Štai ir prabėgo vasarėlė, prasidėjo nauji mokslo metai ir nauji rūpesteliai. Paskutinįjį vasaros šeštadienį į Hüttenfeldą vėl rinkosi dideli ir maži kiškiukai.

Šį kart buvome negausiai susirinkę, bet labai smagiai ir produktyviai leidome laiką.

Kaip žinia, ruduo – grybų metas, taigi šnekėjome, piešėme, lipdėme grybus. Negalėjome neskaityti žinomos ir vaikų pamėgtos Justino Marcinkevičiaus poemos „Grybų karas“, šokome, dainavome.

Prisidėję pasistiprinti savo atsivežtomis vaisėmis, su tėveliais diskutavome, kaip būtų galima „Kiškių klubo“ programą pajavairinti, nes vaikučiai vis auga, jiems norisi kitokios veiklos, nei mažiesiems.

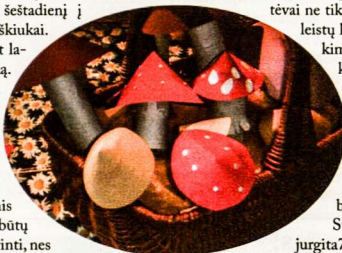
Tėvų iniciatyva nuspręsta burti folkloro grupę, kurioje vaikai ir tėvai ne tik dainuotų, šoktų, muzikuotų, bet ir smagiai leistų laiką bendraminčių būryje. Pradžioje susitikimai vyktų vieną kartą per mėnesį, „Kiškių klubo“ užsiėmimų metu.

Kreipiamės į visus, kam patinka dainuoti, šokti, kas nori nuotaikingai leisti laiką – prisijunkite prie mūsų!

Susitikimai vyksta kiekvieno mėnesio paskutinįjį šeštadienį, 15:30 val., Vasario 16-osios gimnazijoje Hüttenfelde, berniukų bendrabučio salėje.

Su mumis galite susisiekti elektroniniu paštu: jurgita7@gmx.de arba asruite@gmx.de

Aušra Lorenz ir Jurgita N.-Pickel
„Kiškių klubo“ vadovės

GURMANŲ vakaronė „Buvo gera gospadinė“

2010 m. spalio 30 d., 18.00 val., [Rennhofo pilį kviečiami visi gurmanai, vedini partneriais, draugais ir bičiuliais! Laukiame Jūsų paruoštų ypatingų ir išradimų patiekalų, kuriuos visi drauge ragausime, o komisija išrinks patį skaniausią! Prašome apie dalyvavimą iki spalio 25 d. pranešti p. O. Šiugždinienei, tel. 06256 859900 arba p. I. Timpienei, tel. 06204 6106149. Iki pasimatymo ir gero apetito!

Romuvos apylinkės Valdyba

Joninės – su daina, šoku ir linkėjimais Vasaro 16-osios gimnazijos 60-ojo jubiliejaus proga

Jauniųjų šokių pasirodymas

Šeštadienį, birželio 19 dieną, Vasario 16-osios gimnazija pakvietė Vokietijos lietuvius, apylinkių gyventojus ir svečius iš Lietuvos gimnazijos parke drauge švęsti trumpiausią ir šviesiausią metų naktį – Jonines. Ši tradicinė, didžiausia mokyklos šventė šiais metais buvo skirta gimnazijos šešiasdešimtajam jubiliejui paminėti. Šventėje apsilankė daugiau kaip 500 svečių, dalyvavo LR ambasadorius Vokietijoje Mindaugas Butkus, Bergštrasės apskrities viršininko pavaduotojas Gottlieb Ohl, Lampertheimo miesto meras Erich Maier bei Mainzo vyskupijos mokyklų tarnybos direktorė Doris Gagnianis. Iš Lietuvos į Gimnaziją atvyko Vytauto Didžiojo universiteto rektorius prof. Zigmas Lydeka, universiteto istorijos profesorius Egidijus Aleksandravičius bei LR Švietimo ir mokslo ministerijos atstovai.

Šventinė programa jaukiame gimnazijos kieme, po senuoju ąžuolu, prasidėjo muzikiniu kunigo Valdo Jėlio palaiminimu bei gimnazijos Kuratorijos pirmininko Rimo Čuplinsko, direktorės dr. Bronės Narkevičienės ir svečių sveikinimo

žodžiais. LR Švietimo ir mokslo ministerijos atstovai ir ambasadorius Gimnazijai iškilmingai įteikė iš Lietuvos atgabentus penkis kompiuterius bei foto įrangą. Mokyklos tautinių šokių kolektyvas, orkestras ir vokalinis ansamblis, kuriems vadovauja Audronė ir Gintaras Ručiai, atliko nuotaikingą muzikinę programą, susirinkusių svečių palydėtą ovacijomis ir susižavėjimo šūksniais. Prieš finalinį šoki diplomais ir suvenyrais buvo apdovanoti gimnazijos organizuotuose foto, sporto ir meno konkursuose bei turnyruose dalyvavę mokiniai.

Po šventės oficialios dalies susirinkusieji buvo pakviesti mėgautis įvairiaspalve renginio programa ir aktyviai įsijungti į šventinį šurmulį – vieni skubėjo sirgti už dabartinius ar buvusius gimnazistus draugiškoje krepšinio rungtynėse, kiti savo jėgas išbandė tradiciniuose Joninių žaidimuose, turnyruose bei Vokietijos Lietuvos Jaunimo Sąjungos organizuojamoje loterijoje, merginos iš kvapnių žolynų pynė Joninių vainikus, kiti gi stojo eilėn ragauti šviežiai ant grotelių keptų kepsnių, atsigavinti šaltais gėrimais ir užsigardžiuoti šviežiais, mokinių tėvų iškepta pyragais.

Rennhofo pilies salėje tikrus muzikos gerbėjus Gimnazijos solistai lepio nauja muzikine programa, bendrabučio foje svečiai galėjo pasigrožėti mokinių darbų paroda, o vakarėjant šventės lankytojų laukė nuotaikinga folkroko grupės „Kitava“ ir vokalinio ansamblio „Jazz Island“ iš Lietuvos muzikinė programa. Vakaro metu svečiai taip pat galėjo įsigyti tradiciniu

tampanti, per Jonines pasirodantį gimnazijos kalendorių bei dalyvauti Kuratorijos paskelbtoje akcijoje „Nutieskime kelią į Gimnazijos ateitį“, kurios metu kaupiamos lėšos gimnazijos priestato statyboms.

Sutemus gimnazijos dvilyktoktė Gerda Ekindorf pakvietė svečius į pilies terasą stebėti įspūdingą ugnies spektaklį, lydimą gyvos pagoniškos muzikos. Po pasirodymo visiems sugrįžus į parką jau liepsnojo didžiulis Joninių laužas. Aplink jį vakaroti susibūrusių svečių laukė Joninių linksmybės, liaudies dainos ir draugiška atmosfera. Išmuis vidurnaktį, susirinkusieji patraukė link gimnazijos tvenkinio plukdyti Joninių vainikėlių, o drąsiai pasklido po gimnazijos parką ieškoti stebuklingojo paparčio žiedo.

Kas laimės šiais metais?

Joninių išvakarėse vyko Gimnazijos abiturientų šventė, kurios metu buvo iškilmingai pasirašyta trišalė bendradarbiavimo sutartis tarp Vasario 16-osios gimnazijos, Rennhofo pilyje įsikūrusio Europos lietuvių kultūros centro bei Vytauto Didžiojo universiteto.

V16info

Į vasaros atostogas!

Pentadienį, liepos 2 d. rytą, vyko tik trys pirmos pamokos. Per dvi pirmąsias mokiniai susitiko su savo klasių auklėtojais, kurie jiems išdalino metinius gimnazijos baigimo pažymėjimus. Po antros pamokos mokiniai ir mokytojai susirinko bendrabučio salėje, kur vyko mokslo metų pabaigos šventė. Gimnazijos direktorė pasveikino visus gimnazistus, dėkodama už puikius mokslo metus, už gražias, džiugias akimirkas kartu. Mokytojai taip pat neliko užmiršti. Bene kiekvienas, žengęs atsiminti atminimo dovanėlės, sulaukė šiltų, audringų moksleivių plojimų.

Kiekvienos klasės geriausi mokiniai pagerbti diplomais ir simbolinėmis dovanėlėmis. Taip pat pagerbti ir apdovanoti sėkmingai pasirodę kasmet vykstančioje tradicinėje lietuvių kalbos olimpiadoje, skirtoje lietuviškoms užsienio mokykloms. Pirmą vietą užėmė Aistė Petravičiūtė (11 kl.), antrą – Laura Svitojūtė (10kl.), trečią – Evaldas Viskontas (11 kl.) Neužmiršti geriausiai

Apdovanojamos Europos Sąjungos konkurso laimėtojos

Nuotrauka Marytės Dambriūnaitės-Smitienės

parašiusieji matematikos palyginamąjį darbą 6-os klasės mokiniai: Lorenz Emich, Marvin Kabbe ir Lena Moos. Audringų plovimų ir išskirtinio dėmesio sulaukė sėkmingai pasirodžiusios konkurse apie Europos Sąjungą dvyliktokės Samuel Mesgana, Olga Hagelanz ir

13 Janine Laur. Jas apdovanojo į šventę atvykęs Zwingenbergo miesto tarybos narys, Europos Sąjungos Bergstraße regiono komiteto atstovas Wolfgang Becker.

V16info

„Tiltas Lietuva - Vokietija“

Gimnazija birželio mėnesį sėkmingai vykdė savo metraštyje minimą misiją „Tiltas Lietuva - Vokietija“. Birželio 23-27 dienomis čia svečiavosi mokslininkai iš Kauno technologijos universiteto (KTU) – Fundamentaliųjų mokslų fakulteto dekanas doc. dr. Vytautas Janilionis, Matematinės sistematikos katedros vedėjas prof. dr. Vidmantas Pekarskas, docentės dr. Irena Tiknevičienė ir dr. Genovaitė Zaksienė bei mokslo darbuotoja Stasė Janušauskaitė.

Mokslininkai susipažino su gimnazija ir mokytojų bendruomene, užmezgė dalykinius ryšius su Heidelbergo ir Mannheimo universitetais. Po sėkmingo matematikos mokytojos Suzanne Stöhr seminaro dr. Vytautas Janilionis pakvietė ją vesti KTU organizuojamo seminaro matematikos mokytojų Kaune.

Svečiai iš KTU paaukėjo gimnazijai 500 eurų, dar 200 skyrė pinigai su užrašu.

V16info

Svečiuose – Lietuvos premjeras Andrius Kubilius su žmona

Nuotrauka Mairės Dambriūnaitės-Smitienės

Premjerą su duona ir druska pasitinka gimnazijos direktorė dr. Bronė Narkevičienė ir VLB pirmininkas Antanas Šiugždinis

Po dvi savaites trukusio turo dviračiais po Vokietiją, LR ministras pirmininkas Andrius Kubilius su žmona Rasa atostogas baigė Hüttenfelde, Vasario 16-osios gimnazijoje.

Daugiau nei 940 km dviračiais įveikusių garbių svečių prie Gimnazijos vartų su duona ir druska laukė direktorė dr. Bronė Narkevičienė, Vokietijos Lietuvių Bendruomenės (VLB) pirmininkas Antanas Šiugždinis bei būrlis VLB ir Gimnazijos atstovų. Tiesa, visi prieš kelionės pabaigą Rasai Kubilienei Viernheimo mieste sprogo dviračio padanga, taigi ją teko atsigabenti gimnazijos autobusiuku. Tačiau šis netikėtumas keliauninkams nuotaikos nesudrumstė – puikiai nusiteikę svečiai susirinkusiems pasakojimo savo kelionės nuotykius bei džiaugėsi ją baigdami būtent čia, šioje Lietuvai itin svarbioje vietoje. Premjeras tikino įžvelgiąs, su kiek daug pasiaukojimo ir meilės čia dirbama bei pranašavo mokymklai perspektyvią ateitį.

Gimnazijos direktorė džiaugėsi tokių garbių svečių apsilankymu ir teigė, jog šis vizitas – tai didelė garbė ir pripažinimas gimnazijai. Viešėdami būtent čia, svečiai pripažįsta išskirtinę gimnazijos svarbą visame pasaulyje.

Pailsėję ir pernaktovę gimnazijoje, svečiai iš Frankfurtu oro uosto išvyko atgal į Lietuvą.

V16info

Gimnazistai – už visas Baltijos šalis!

Rugsėjo 8 d. gimnazijos šokių kolektyvas bei orkestras pasirodė Hemsbacho miesto „Bonhoefer“ bendruomenės namuose, kuriuose kelionių agentūra „Reisebüro im Bahnhof“ organizavo Baltijos šalių pristatymo vakaronę „Balticum“. Gimnazistai šokiu ir daina atstovavo visas Baltijos šalis ir tapo tikromis vakaro žvaigždėmis.

Renginyje susirinko per šimtą Baltijos šalių bei muzikinė programa susidomėjusių svečių, kurie gimnazistų buvo pasveikinti sutiktuvų maršu. Po informatyvaus ir labai šilto Lietuvos pristatymo gimnazistai atliko meninę programą, kuri neabejotinai susirinkusiems sukėlė norą apsilankyti jei ne visose Baltijos šalyse, tai bent Lietuvoje!

Plojimai aidėjo net mokiniamis išvykstant atgal į gimnaziją.

V16info

„Vienoje sferoje tapęs meistru, naujoje tapk mokiniu“

Abiturientus sveikina Dalia Henke

Tokias Gerharto Hauptmanno žodžiais gimnazijos tryliktokai birželio 18 d. svečius pakvietė į abiturūs šventę, kurios metu baigimo pažymėjimai buvo išdalinti penkiolikai naujųjų absolventų. Trylika jų gavo vokišką brandos atestatą, du – pažymėjimus su leidimu stoti į neuniversitetinę aukštąją mokyklą.

Abitūros egzaminų žodžių periodas 2009/2010 mokslo metais Hesseno žemėje prasidėjo kovo mėnesį, kurio metu mokiniai laikė matematikos, biologijos, anglų ir lietuvių kalbos bei politikos ir ekonomikos mokslų egzaminus.

Abitūros egzaminai žodžiu vyko birželio 12-14 dienomis. Abiturientai laikė matematikos, vokiečių ir anglų kalbos, istorijos, politikos ir tikybos egzaminus.

Abitūros atestatų vidurkis – 2,9, geriausias atestato vidurkis – 1,9.

Abitūros šventės metu absolventus pasveikino gimnazijos direktorė dr. Bronė Narkevičienė bei Kuratorijos pirmininkas Rimas Čuplinskas, klasės auklėtoja Angela Allahyar-Parsa, Lesingio gimnazijos direktorius Jürgen Haist, Vokietijos Lietuvių Bendruomenės vardu sveikinimo žodį tarė Dalia Henke.

V16info

„Esame viena didelė šeima“ 14

Nors rugpjūčio 23-osios rytą Hiutenfeldą prausė stipri liūtis, ji Romuvos sodyboje niekam negadino nuotaikoms. Mokiniai glėbėsciaivos susitikę vienas kitą po vasaros atostogų, mokytojai džiaugėsi matydami sugrįžusius moksleivius. Vasario 16-osios gimnazija vėl pilna jaunatviško šurmilio ir vaikiško klegesio.

Naujų mokslo metų diena pradėta Dievo namuose, katalikiškoje bažnyčioje, maldomis ir giesmėmis prašant stiprybės bei sėkmės moksloose.

Liūtis būta trumpalaikė ir šioji nebetrukdė po rimties ir susikaupimo akimirklų Vasario 16-osios gimnazijos bendruomenei susirinkti Rennhofo pilies vidiniame kiemyje. Skambant Lietuvos, Vokietijos ir Europos Sąjungos himnams iškeltos šalių vėliavos. Lietuvos trispalvė perrišta juodu kaspinu ir pakelta iki pusės. Suprantama, nes mokslo metų šventė sutapo su Juodojo kaspio diena.

Vėliau direktorės Bronės Narkevičienės visi buvo pakviesti į bendrabučio aktų salę. Čia vos visi sutilpo. Kai kurie moksleiviai sutipė tiesiog ant grindų ar įsitaisė ant palangių. Audringais plojimais pasveikinti naujieji gimnazistai – penktokai. Šiems jų glėbėja, vyresnių klasių moksleivė pažadėjo padėti įvairiose situacijose, paraginodrasiai kreiptis į ją bet kokiais klausimais bei įteikę po simbolinę dovanėlę kiekvienam naujokui. Gimnaziją papildė 19 penktokų.

Grazų pedagoginio darbo jubiliejų šiais metais mini dvi mokytojos. Gėlių puokštėmis bei moksleivių audringais plojimais pasveikintos 35-tus naujus mokslo metų Vasario 16-osios gimnazijoje pasitinkančios mokytojos Marytė Dambriūnaitė-Smitienė bei Bronislaiva Lipšienė.

Mokslo metų atidarymas gimnazijos kieme

Vėliau gimnazijos direktorė bendruomenei pristatė visą mokytojų kolektyvą. Nebuvo pamiršti ir naujieji gimnazijos pedagogai, sulaukę išskirtinio dėmesio – tai biologijos mokslų daktarė Anka Weber ir gamtos mokslų daktaras Gerhard Schmidt.

Naujuosius mokslo metus pradeda 190 moksleivių, iš jų 18 abiturientų. Natūralu, dauguma gimnazistų lietuviai bei vokiečiai, tačiau apie mokyklos daugiakultūrišką dvasią byloja tai, jog kai kurie moksleiviai kilę iš Argentinos, Brazilijos, JAV bei Graikijos. Mokytojų kolektyvą sudaro 31 pedagogas, iš jų keturi turi mokslų daktaro laipsnį.

„Nepamirškite, jog esate ne tik labai gabūs, turite nuostabius protus, bet turite ir širdį. Mylėkime, gerbkime vieni kitus, juk esame viena didelė šeima“, – tokiais žodžiais direktorė kreipėsi į moksleivius ir kvietė šventę pratešti su savo mokytojais gimnazijos klasėse. Netrukus, aidint juokui ir vaikiškam klegesiu, moksleiviai pabiro į gimnaziją susitikti ir pabendrauti su savo auklėtojais.

V16info

JAUNIMO GRĖTOSE

Vasara jaunimiečiams – ne poilsio sezonas!

Vasarą Vokietijos jaunimas nė negalvojo apie poilsį – jų sarasė puikuojasi daug nuveiktų prasmingų darbų.

Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos (VLJS) atstovai birželio 19 d. vykusioje Frankfurto miesto šventėje „Schweizer Straßenfest“ vertėjavo bei įvairią pagalbą teikė iš Lietuvos atvykusioms šventėje koncertuoti grupėms, o pasibaigus koncertams, jaunimiečiai skubėjo į Vasario 16-osios gimnaziją, kurioje tą pačią dieną vyko Joninės. Čia VLJS tradiciškai surengė loteriją, kurioje laimėjo kiekvienas dalyvis! Ir vaikai, ir jų tėveliai džiaugėsi gavę puikių, nuotaikingų prizų.

Nespejusi atrūkti nuo šventinės nuotaikos ir žmonių šurmilio, VLJS ir vėl ėmėsi veiklos: jaunimiečiai aktyviai talkino liepos 2-4 dienomis Rennhofo sodyboje vykusio Europos lietuistinių mokyklėlių suvažiavimo „Draugystės tiltas“ ruošoje bei ženkliai prisidėjo prie sėkmingo renginio realizavimo. Jaunimiečiai gabenose sveičius iš oro sustingę bei traukinių stočių į suvažiavimą ir atgal, o vakarais vaišino šaltais gėrimais VLJS įrengtame bare. Matieji gardžiavosi specialiai jiems užsakyta tikra lietuviška gira!

Liepos 9-11 dienomis jaunimiečiai ėmėsi darbo muzikos festivalyje „Eurofestivalis 2010“, prie kurio pasisekimo prisideda jau nuo pat pradžių, trečiąjį kartą. VLJS atstovai visas tris dienas įsijuoosė plūso prie gėrimų bendo, koordinavo muzikantų atvykimą ir išvykimą, rūpinosi bendra tvarka ir lankytojų saugumu.

Natūralu, jog daugėjant renginių, reikalingi iniciatyvūs pagalbininkai, tačiau jų gretos VLJS sąjungoje kiek apretėjusios, o naujų narių taip pat negausu. Šią, akivaizdžiai ne tik Vokiet-

ijoje iškilusią problemą, jaunimiečiai svarstė Europos Lietuvių Jaunimo Sąjungos suvažiavime, vykusiame rugpjūčio pradžioje Lietuvoje. Suvažiavimo metu su atstovais iš Ukrainos, Jungtinės Karalystės, Airijos, Vokietijos, Lenkijos, Latvijos, Estijos, Olandijos, Rusijos ir Urugvajaus buvo svarstomos galimybės, kaip inicijuoti aktyvesnį jaunimo jungimąsi prie jaunimo sąjungų bei kaip šios sąjungos galėtų glaudžiau bendradarbiauti tarpusavyje. Šiuo klausimu jaunimo sąjungos gauna daug vertingos informacijos ir patarimų iš nesenaį įkurtos Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos atstovybės Lietuvoje, kuri artimai bendradarbiauja su įvairiomis vyriausybiniomis ir nevyriausybiniomis organizacijomis.

Nors ir nemažai nuveikta šią vasarą, jaunimas visgi nežada išlėsti: spalio 29-31 dienomis Bonnoje, Annabergo namuose vyks kasmetinis Baltijos šalių jaunimo suvažiavimas, kurį jau tradiciškai organizuoja Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga. Šiais metais organizatoriai tikisi aktyvesnio Latvijos ir Estijos jaunimo dalyvavimo, o šalia pažįstamų lietuvių veidų sulaukti ir daugelio naujų sveičių! Renginio metu vyks seminariai jaunimui aktualiomis temomis, vakare gros pakviesti muzikantai, o visą naktį jaunimas drauge šauniai švęs šiurpųjį, baisųjį, tikrą baltijietišką „Baltoweeną“!

Greta renginių ir susitikimų organizavimo nepamirštama ir plėtra: šiuo metu vyksta atnaujinimo darbai VLJS interneto svetainėje, įkurta sąjungos Facebook grupė.

VLJS labai laukia naujų lankytojų ne tik virtualioje erdvėje, bet ir visuose renginiuose!

VLJS Valdyba

2010 m. liepos 12 dieną mirė ilgametis Vokietijos Lietuvos Bendruomenės Hamburgo apylinkės narys

Mykolas Lipšys

Mykolas Lipšys gimė 1927 m. liepos 7 d. Kretingos raj., Laumalių kaime. 1941 metais su visa šeima išvyko į Vokietiją. Karo metu gyveno Hamburge. 1959 metais vedė Teresę Lipšienę ir užaugino 2 vaikus. Nuo 1956 metų Mykolas Lipšys buvo aktyvus lietuvių veikloje ir vienas iš vyriausių Bendruomenės narių, aktyviai ją kūręs, stiprinęs, rėmęs ir neapleidęs iki pat savo gyvenimo pabaigos. Velionis buvo tikras savo gimtojo krašto patriotas, lietuviškų tradicijų palaikytojas, aktyviai skatinęs jaunimą įsitraukti į lietuvišką veiklą.

Netekome gero draugo, bičiulio, linksmo ir svetingo žemaičio, išmintingo patarėjo, sumanaus pagalbininko.

Išlešis Viešpaties Ramybėje

RENGINIAI | SKELBIMAI | ŽINIOS

Lietuvos dienos Saarlande

Š.m. rugsėjo 20 - spalio 11 d.
Lietuvių menininkų Augenijos
Thormann ir Vytauto Rupo paroda

Š.m. spalio 2 d., 13.00 – 18.00 val.
Lietuviška popietė
su liaudiška muzikine programa
bei lietuviškais patiekalais

Visa informacija:
www.saarlandas.de

Mieli Vokietijos Lietuvos Bendruomenės nariai,
Šiais laikais retas nesinaudoja internetu ir elektroniniu paštu.
Siųsti elektroninius laiškus yra pigiau, greičiau,
o svarbiausia – EKOLOGIŠKIAU.

Deja, VLB Valdybos sąrašuose vis dar trūksta daugelio narių elektroninio pašto adresų. Labai prašytume visų, kurie naudojami internetu, pranešti savo elektroninio pašto adresą, kuriuo galėtume Jums siųsti svarbią informaciją. Šiam tikslui sukūrėme anketą, kurią užpildyti Jums užtruks vos tris minutes!

Dėkojame iš anksto! Anketą rasite adresu
WWW.BENDRUOMENE.DE/ANKETA

08-10.10.2010 | RENNHOFFO PILIS, HÜTTENFELDAS
30-asis Lietuvių kultūros instituto suvažiavimas tema
„Von der Sowjetzeit zur Unabhängigkeit: Litauen in der Zeitwende“
Suvažiavimo programa: www.litauischeskulturinstitut.de

29-31.10.2010 | ANNBERGO NAMAI, BONNA
Baltiečių suvažiavimas „Baltoween 2010“
Suvažiavimo programa: www.vljs.de

05-07.11.2010 | BREMENAS
VLB darbuotojų suvažiavimas

04.12.2010 | RENNHOFFO PILIS, HÜTTENFELDAS
Europos lietuvių trumpametražių filmų festivalis „JaiKINAS'10“

*Romuvos moterų klubas kviečia nares į susitikimą,
kuris įvyks spalio 13 d., 19.00 val,
Romuvos konferencijų salėje.*

SVEIKINAME NAUJĄ
BENDRUOMENĖS NARĘ!

Berlyno LB
Alina Jonuškienė Zierke

NUOŠIRDŽIAI DĖKOJAME AUKOJUSIEMS:

X. Petrauskas – 30 € („VLB Informacijoms“)
B. Kelava – 40 € (Müncheno mokyklėlei)

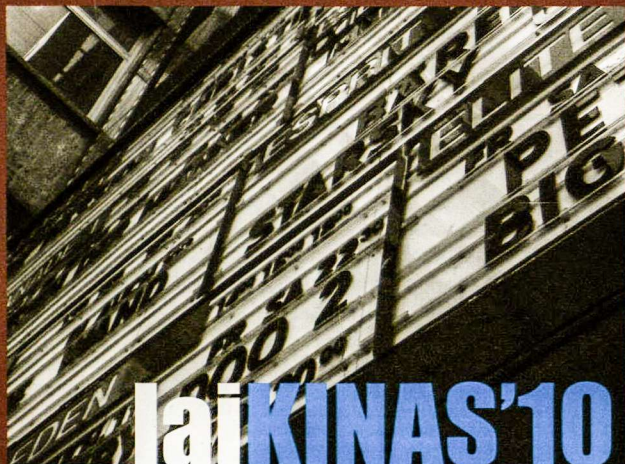
Lietuvių arba mišrias šeimas iš Böblingeno ir apylinkių, norinčias susiburti ir bendrauti lietuviškai, kviečiame kreiptis į Daivą Schriel: ielija@web.de arba telefonu 07031 679144

Annabergo namai, Bonna.

Spalio 29-31 d.

...ar išdrįsi?

laikINAS'10

europos lietuvių trumpametražių filmų festivalis

su Andriumi Mamontovu!

2010.12.04

RENNHOFO PILIS, VOKIETIJA
Lorscher Str. 1 | 68623 Lampertheim-Hüttenfeld

www.elkc.org

Kviečiame siųsti savo darbus!

- ⇒ kviečiame festivaliui siųsti savo sukurtus trumpametražius filmus
- ⇒ festivalyje dalyvauti gali visi Europoje, ne Lietuvoje gyvenantys lietuviai
- ⇒ bent vienas iš kūrybinės grupės narių turi būti lietuvių kilmės
- ⇒ filmus siųsti .avi arba .mov formatu iki 2010 m. lapkričio 25 d. adresu
*Europos lietuvių kultūros centras
Lorscher Str. 1
D-68623 Hüttenfeld*
- ⇒ tema ir žanras neriboti
- ⇒ ideali trukmė 5 - 15 min.
- ⇒ laukiamy ir eksperimentiniai bei mėgėjiški darbai
- ⇒ festivalio metu vyks paskaitos, diskusijos, bendra pristatytų filmų peržiūra, aptarimas bei publikai labiausiai patikusio filmo rinkimai
- ⇒ svečiuosis žymus Lietuvos muzikantas ir aktorius **Andrius Mamontovas!**

Baltica Sprachendienst

LITAUŠCH LETTISCH ESTNISCH POLNISCH RUSSISCH

Profesionalūs vertimai vokiečių,
lietuvių ir rusų kalbomis
su patvirtinimu.

Nijolė Bruder

Wielandstr. 1, 53173 Bonn

Tel.: 0228 359325, Fax: 0228 3681740, Mob.: 0173 2690953

E-Mail: Nijole.Bruder@Baltica-Office.de

Litauische Spezialitäten Mėgaukis kasdien!

www.litauische-spezialitaeten.de